

ตฤชยา จินาพร. โมเดลเชิงสาเหตุของสมรรถนะของครูที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของ
ครุมัธยมศึกษา : การวิจัยแบบผสมวิธี. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2560.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะของครูและพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของครุมัธยมศึกษา 2) พัฒนาและตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของครูและพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของครุมัธยมศึกษา 3) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานในกลุ่มครูที่มีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สูง ตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณเป็นครุระดับมัธยมศึกษา จำนวน 464 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาตั้งแต่ .60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .39 ถึง .78 ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ถึง .90 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าสถิติพื้นฐาน ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นครู จำนวน 8 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากครูที่มีคะแนนสมรรถนะของครูและพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานในระดับสูง เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลเชิงอุปนัย

ผลการวิจัยพบว่า

1) สมรรถนะของครูในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) องค์ประกอบด้าน การจัดการชั้นเรียน การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88, 3.83$ และ 3.75 ตามลำดับ) พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของครุมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$) องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผล การดำเนินการสอนอยู่ในระดับมาก การเตรียมสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.72, 3.51$ และ 2.49 ตามลำดับ) 2) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะของครูและพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังจากการปรับโมเดล $\chi^2 = 111.143, df = 99, p = 0.190, \chi^2 / df = 1.123, CFI = 0.998, TLI = 0.996, RMSEA = 0.016, SRMR = 0.034$ โดยพบว่า พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานได้รับอิทธิพลจากสมรรถนะของครูมากที่สุด ตัวแปรเชิงสาเหตุทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานได้ร้อยละ 57.40 และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของครูมากที่สุดคือ การรับรู้ความสามารถของตน ตัวแปรเชิงสาเหตุทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะของครูได้ร้อยละ 81.90 3) ผลการศึกษาในกลุ่มครูที่มีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้สูง พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สามารถจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานได้ดีตามขั้นตอน และมีผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่งานสอน

คำสำคัญ: โมเดลเชิงสาเหตุ สมรรถนะของครู การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

..... (อาจารย์ ดร.รสวัสดิ์ อักษรวงค์) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

..... (รองศาสตราจารย์ ดร.จำลอง วงษ์ประเสริฐ) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ตรวจสอบแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.กชกร ธิปไตย)

วันที่ 25 ก.ค. 2560

